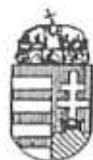

Fővárosi Ítéltábla
2.Pf.21.576/2006/7.

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG	
FOLYASÍTÁSI SZÁM KÉRDŐÍRATON	
Év: 2007 - 02 - 12	
PELDANY	IV
HELYELET	KÖZTÖR
FOLYASÍTÁSI SZÁM KÉRDŐÍRATON 23634/06	

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Schiffer András ügyvéd (1027 Budapest, Margit krt. 50-52.) által képviselt Társaság a Szabadságjogokért (1084 Budapest, Víg u. 28. I/3.) felperesnek, dr. Gróf Éva főosztályvezető-helyettes jogtanácsos és dr. Gadó Gábor szakmai államtitkár által képviselt dr. Petrétei József igazságügyi és rendészeti miniszter (1055 Budapest, Kossuth Lajos tér 4.) alperes ellen, közérdekű adat kiadása iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2006. október 3. napján meghozott, 19.P.23.634/2006/6. számú ítélete ellen az alperes részéről 7. és 7/I. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperes részére 6.000 (hatezer) forint másodfokú perköltséget. Az eljárás tárgyi illetékmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes 2006. július 20-án kérelmet terjesztett elő az alpereshez az új Alkotmány tervezete, mint közérdekű adat megküldése iránt.

Az alperes július 27-i válaszában a kérelem teljesítését a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) 19/A. § (1) bekezdése alapján elutasította azzal, hogy az Alkotmány tervezete jogszabály-előkészítő anyag, ezért annak megismerését nem engedélyezi.

A felperes keresetében az új Alkotmány Kormány elé terjesztendő tervezetének kiadására kérte kötelezni az alperest.

A felperes szerint elkülönül a törvény-előkészítés folyamatában a miniszteri előterjesztésig tartó, illetve a miniszteri előterjesztéstől a törvényjavaslat Kormány általi benyújtásáig terjedő szakasz.

Az igazságügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 157/1998. (IX. 30.) Kormányrendelet 3. § a) pontja szerint az alperes dönt az Alkotmány megváltoztatására vonatkozó törvénytervezetek Kormány elé terjesztéséről.

Azonban a miniszteri előterjesztés az alperes önálló közjogi állásánál fogva önálló döntésnek minősül, és így nem tekinthető a második szakasz végén hozott döntés megalapozását szolgáló adatnak.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az igazságügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 157/1998. (IX. 30.) Kormányrendelet 3. § a) pontja szerint a miniszter az Alkotmány megváltoztatására vonatkozó törvények előkészítéséről gondoskodik, ezt deklarálja a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (Jat.) 23. §-a is.

A törvényalkotás ezen folyamatában döntésnek az tekinthető, amikor a Kormány eldönti, hogy a törvényjavaslatot az Országgyűlés elé terjeszti vagy sem.

Mivel törvénykezdeményezési jogkörrel ebben az esetben a Kormány rendelkezik, így az új Alkotmány tervezete a döntést megelőző szakmai előkészítő munka részét képezi, döntés megalapozását szolgáló adatnak minősül, érvényes rá az Avtv. 19/A. §-a, a megismerés lehetőségének biztosítása a miniszter mérlegelési jogkörébe tartozik.

Az alperes tehát jogszerűen járt el, diszkrecionális jogkörében a jogszabályokkal összhangban utasította el a felperes kérelmét.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül adja ki a felperes részére az Alkotmánynak az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumban elkészített, a Kormány elé terjesztendő tervezetét. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 Ft perköltséget. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 21.000 Ft illetékről úgy rendelkezett, hogy azt az alperes illetékmentessége folytán a Magyar Állam viseli. Az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság azt fejtette ki, hogy a konkrét jogszabályi megfogalmazások részben ellentmondásosak. Álláspontja szerint mind az adatvédelmi törvény 2005. évtől hatályos módosítása, mind pedig az elektronikus információszabadságról szóló törvény, amely 2006. január 1-jén lépett hatályba, érdemben azt a tendenciát húzza alá, hogy már az előkészítés automatikus nyilvánosság-korlátozó hatását csökkenteni szükséges és ezeket a rendelkezéseket megszorítóan kell értelmezni. Egyetértett a felperesi érveléssel az elsőfokú bíróság abban, hogy a jelen esetben egy elkészült anyagról van szó, konkrét jogszabálytervezetről, amelyet nyilvánosságra kell hozni. A jogszabályi rendelkezések ellentmondásossága, megfogalmazása, pontatlansága esetén közérdekű adatok nyilvánosságának alapelvéből következően a nyilvánosságra hozatal kötelezettsége mellett kell döntenie. Ilyen körülmények között az Avtv. 21. § (7) bekezdése alapján kötelezte az alperest az adat kiadására.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen a per megszüntetését kérte, mivel álláspontja szerint a felperes nem az ellen indította meg a pert, akivel szemben azt a jogszabály lehetővé teszi.

Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az eljárás megismétlését, tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget tájékoztatási kötelezettségének, nem hívta fel a felperest keresete pontosítására az alperes személye vonatkozásában.

Kifejtette, hogy az Alkotmányról szóló törvényjavaslatot a hatályos Alkotmány 19. § (3) bekezdés a) pontja szerint az Országgyűlés fogadhatja el. Az igazságügy miniszter feladat- és hatásköréről szóló 157/1998. (IX. 30.) Kormányrendelet 3. § a) pontja szerint az új Alkotmány tervezetének előkészítéséről az igazságügyi és rendészeti miniszter gondoskodik, tehát előkészítő feladatot jelöl ki az alperes számára. Ennek során a minisztérium munkatársai adott esetben külső szakértők szakmai előkészítő tevékenységet folytatnak, aminek eredményeként egy szakmai munkaanyag áll elő, amely alkalmas lehet arra, hogy közigazgatási egyeztetésre bocsátásáról a miniszter döntést hozhasson. A miniszter a tervezet előkészítésének feladatkörébe tartozó szakaszát azzal zárja le, hogy a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény 27. §-a, illetve a kormány ügyrendjéről szóló 1088/1994. (IX. 20.) Kormányhatározat 18. pontja szerint a tervezetet véleményezés céljából közigazgatási egyeztetésre bocsátja. A közigazgatási egyeztetés célja, rendeltetése, hogy annak során a miniszterek illetve az egyeztetésben résztvevő más személyek véleményt nyilváníthassanak a tervezetről. Az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvény egyebek között a 9. § (1) bekezdésének a) pontjában a közzétételi kötelezettséghez kapcsolódóan kategorikusan alkalmazandó normaként az írja elő, hogy a kormány ügyrendje alapján véleményezésre bocsátott jogszabálytervezeteket kell az egyeztetésre bocsátással egyidejűleg közzétenni. Az előterjesztő az ügyrend 18. pontja szerint mérlegeli és egyezteti a közigazgatási egyeztetésre bocsátás útján és annak eredményeként keletkező észrevételeket. Az így előállt normaszöveget az előkészítő miniszter a közigazgatási államtitkári értekezletre benyújtja, majd az értekezleten, amennyiben vitás kérdések nem maradnak fenn, a kormány elé terjeszti. Az igényelt tervezet kiadásának kötelezettségéről hozott döntés során a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) rendelkezéseit kell vizsgálni. Az ügyrend 7. pontja szerint a Kormány dönt arról, hogy a törvénytervezetet az Alkotmány 25. § (1) bekezdése alapján az Országgyűlésnek benyújtja-e. A leírt jogszabály-előkészítési folyamat alapján a per tárgyának eldöntéséhez annak vizsgálata lett volna szükséges, hogy a felperesek által kért adatok az Avtv. 19/A. § (1) bekezdésének hatálya alá tartoznak-e, vagyis állami feladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adatokról van-e szó, az adott ügyben a döntés megszületése előtt állt-e a folyamat az igényről hozott döntés idején, továbbá, hogy a jogalkotásról szóló törvény és az elektronikus információszabadságról szóló törvény rendelkezései szerint volt-e közzétételi kötelezettsége

az alperesnek a megismerni kívánt adatok vonatkozásában. Az elsőfokú bíróság azonban nem ezen szempontok szerint bírálta el a keresetet, ezért a döntés megalapozatlan. A jogszabálytervezetek előkészítése során keletkező normaszöveg-tervezetek egyértelműen állami feladatot ellátó szerv döntésének meghozatalára irányuló eljárás során rögzített adatok, amelyek a döntés megalapozását szolgálják. A jogszabálytervezetek előkészítésére vonatkozó legkorábbi döntés a miniszternek az a döntése, hogy közigazgatási egyeztetésre bocsátja-e a tervezetet. Tekintettel arra, hogy sem az igazságügy-miniszter, sem pedig jogutóda az igazságügyi- és rendészeti miniszter nem hozott a közigazgatási egyeztetésre bocsátásról szóló döntést arról a kérdéssel, hogy adott ügyben a döntés megszületése előtt állt-e a folyamat, az ígényről hozott döntés idején igennel kell válaszolni, mert a közigazgatási egyeztetésre bocsátásra való döntést megelőzően nincs a miniszternek jogi relevanciával rendelkező döntése egy jogszabály tervezetével kapcsolatban. Az elektronikus információszabadságról szóló törvény a közigazgatási egyeztetésre bocsátással egyidejűleg írja elő a jogszabálytervezetek közzétételét illetve a társadalmi szervezeteknek a jogalkotásról szóló törvény 27. § c) pontja szerinti véleményezési joga ugyanazon törvényi rendelkezésben szerepel, amely a minisztereknek a közigazgatási egyeztetés során kifejtett véleménynyilvánítási jogát rögzíti. A közigazgatási egyeztetésre bocsátás a per tárgyát képező tervezettel kapcsolatban nem történt meg, ezért az előkészítő minisztert az elektronikus információszabadságról szóló törvény szerinti közzétételi kötelezettség, illetve a jogalkotási törvény 27. § c) pont szerinti véleményezése, megküldési kötelezettség sem terheli döntés-előkészítő munkaanyaggal kapcsolatban. Az Avtv. 19/A. § (2) bekezdése szerint ez a diszkreció a döntés meghozatalát követően már nem áll fenn, mivel ebben az esetben az adatkezelőnek kell bizonyítania, hogy az adat megismerése a szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen, külső befolyástól mentes ellátását különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné. Az Avtv. 19/A. § (3) bekezdésének indoklása arra utal, hogy mivel a rövidebb időkorlát alsó határát a törvény nem határozza meg, jogszabály úgy is rendelkezhet, hogy egyes döntés megalapozását szolgáló adatok a keletkezésüket követően azonnal megismerhetők. Az elektronikus információszabadságról szóló törvény rendelkezései csupán az Avtv. 19/A. § (3) bekezdésében meghatározott lehetőséggel élve állapítanak meg olyan szabályokat, hogy egyes döntés megalapozását szolgáló adatok már a 19/A. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott időpontok előtt is megismerhetők. Hivatkozott arra, hogy a 12/2004. (IV. 7.) AB határozat fenntartotta a 34/1994. (VI. 24.) AB határozat megállapítását, miszerint a döntés-előkészítő adatok zárt kezelése garanciális intézménye a köztisztviselői munka színvonalának, hatékonyságának, annak, hogy a köztisztviselők a döntés-előkészítés során szabadon, informálisan és a nyilvánosság nyomásától mentesen végezzék tevékenységüket. Az Avtv. hatályos szabályozását ennek megfelelően a 2005. évi XIX. törvény alakította ki. Tekintettel arra, hogy a közigazgatási egyeztetésre bocsátás a per tárgyát képező tervezettel kapcsolatban nem történt meg, az előkészítő minisztert az elektronikus információszabadságról szóló törvény szerinti közzétételi kötelezettség, illetve jogalkotási törvény 27. § c) pont szerinti véleményezésre megküldési kötelezettség nem terheli. A miniszter döntést nem hozott a tervezetről, így az igény teljesítése az Avtv. 19/A. § (1) bekezdése szerint diszkrecionális joga, az

Alkotmány-tervezet megismerhetőségének biztosítására jogi kötelezettség nem áll fenn. Az alperes ennek megfelelően gyakorolta mérlegelési jogkörét, és tagadta meg a kérelem teljesítését.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az alperes fellebbezése alapos a következők miatt.

A Fővárosi Ítéltábla a felperes hivatkozására figyelemmel mindenekelőtt rögzíti azt, hogy az alperesi fellebbezés a jogosult (miniszter) részéről határidőben került előterjesztésre, a képviselőre igazoltan felhatalmazással rendelkező személy által.

A másodfokú bíróság ezt követően az alperes permegszüntetés iránti kérelmét vizsgálta meg.

Ezzel kapcsolatban hangsúlyozza, hogy akár az aktív, akár a passzív perbeli legitimáció fennállása anyagi jogi kérdés, ezért hiánya a kereset érdemi elutasítását eredményezi.

A Pp. 130. § (1) bekezdés g) pontján illetve a Pp. 157. § a) pontján alapuló jogkövetkezmény alkalmazása – a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítása illetve permegszüntetés – csak akkor merülhet fel, ha a pert kizárólag jogszabályban feljogosított személy indíthatja meg, vagy az eljárás csak a jogszabályban meghatározott személy ellen indítható meg. Jelen esetben azonban ilyen eljárási rendelkezés nincsen, így az alperes által hivatkozott passzív perbeli legitimáció meglétét az érdemi vizsgálat körében kellett elvégezni.

Ennek során a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) megismerési kérelem előterjesztésekor hatályos rendelkezéseit kellett figyelembe venni.

Eszerint közérdekű adatnak minősül az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő, valamint a tevékenységére vonatkozó, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől (Avtv. 2. § 4. pontja).

Az Avtv. 2. § 8. pontja szerint adatkezelő az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, aki, vagy amely az adatok kezelésének célját meghatározza, az adatkezelésre vonatkozó döntéseket meghozza és végrehajtja, vagy az általa megbízott adatfeldolgozóval végrehajtja.

Mindezek alapján megállapítható volt, hogy az alperes olyan közfeladatot ellátó személy, aki feladatát és hatáskörét tekintve kezel közérdekű adatokat, így passzív perbeli legitimációval rendelkezik, tehát előterjeszthető volt vele szemben a felperesi igény.

Erre tekintettel az alperes permegszüntetési kérelme nem volt megalapozott, így az elsőfokú bíróság nem követett el eljárási szabálysértést, amikor az eljárást a megjelölt alperessel szemben lefolytatta, a felperes ugyanis keresetét a kiadni kért adatot kezelő alperessel szemben terjesztette elő.

Az ügy érdemi elbírálása során a másodfokú bíróság az alábbi rendelkezéseket vette alapul. Az Alkotmány 61. § (1) bekezdése alapján mindenki jogosult a közérdekű adatok megismerésére.

A közérdekű adatok megismerhetősége alapvető, alkotmányosan biztosított emberi jog, amely nem korlátozhatatlan, azonban a korlátozásnak meg kell felelnie az alapjogi korlátozásokkal szemben fennálló alkotmányos követelményeknek, amely szerint a korlátozásról csak törvény rendelkezhet, amely korlátozás nem vonatkozhat az alapjog lényeges tartalmára.

Az Alkotmánybíróság 34/1994. (VI. 24.) AB határozatában rámutatott arra, hogy az információs szabadság korlátozása csak akkor fogadható el alkotmányosan indokoltan, ha azt más alapjog érvényesülése kényszerítően indokolja.

Az Avtv. 20. és 21. §-a rendelkezik a közérdekű adatok megismerésének eljárási szabályairól.

Az Alkotmány rendelkezésével összhangban az Avtv. 20. § (1) bekezdése szerint a közérdekű adat megismerése iránt bárki nyújthat be igényt.

A (2) bekezdés értelmében az adatot kezelő szerv az igény tudomására jutását követő legrövidebb idő alatt, legfeljebb azonban 15 napon belül tesz eleget a megismerésre irányuló igénynek.

A (6) bekezdés alapján az igény teljesítésének megtagadásáról, annak indokaival együtt, 8 napon belül írásban vagy elektronikus úton értesíteni kell az igénylőt.

Amennyiben a közérdekű adatra vonatkozó igényét nem teljesítik, az igénylő az Avtv. 21. § (1) bekezdése szerint a bírósághoz fordulhat.

Ennek során a megtagadás jogszerűségét és megalapozottságát az adatot kezelő szervnek kell bizonyítania.

Az alperes a felperesi kérelem teljesítésének megtagadását azzal indokolta, hogy az új Alkotmány tervezete döntés-előkészítő anyag, amelynek megismeréséhez nem járul hozzá. Ennek alapulvételével a bíróságnak az eljárás során abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes a felperesi adatkiadási kérelem teljesítését jogszerűen tagadta-e meg.

Az elsőfokú bíróság arra alapította döntését, hogy a jogszabályi rendelkezések ellentmondásossága, pontatlansága folytán a közérdekű adatok nyilvánosságának alapelvéből következően kötelezni kell az alperest a tervezet kiadására.

A másodfokú bíróság ezen érvelést nem tudta elfogadni, ugyanis annak megítélésénél, hogy a felperes által megismerni kért Alkotmány-tervezet kiadására az alperes kötelezhető-e, az Avtv. rendelkezéseiből kell kiindulni.

A jogvita elbírálásánál nem elegendő a közérdekű adatok nyilvánosságának alapelve való hivatkozás, hanem az arra vonatkozó jogszabály konkrét előírásait kell alapul venni és elsősorban a speciális jogszabály alapján kell azt megvizsgálni, hogy az alperes alappal tagadta-e meg a kért közérdekű adat kiadását.

A már ismertetett rendelkezésekből kitűnően az alperes az Avtv. 19. § (1) bekezdésének hatálya alá esik, így a 19. § (3) bekezdése szerint lehetővé kell tennie a kezelésében levő közérdekű adatok megismerését, kivéve ha a jogszabály lehetővé teszi a megismerés megtagadását.

Az Avtv. 19/A. § (1) bekezdése alapján a 19. § (1) bekezdésében meghatározott szerv feladat-és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános. Ezeknek az adatoknak a megismerését az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti.

Amennyiben tehát a megismerni kért adat a döntés meghozatalára irányuló eljárás során keletkezett, és az a döntés megalapozását szolgáló adatnak minősül, abban az esetben a keletkezésétől számított tíz év időtartam alatt kizárólag az adatot kezelő szerv vezetőjének döntésétől függően ismerhető meg, a megismerés engedélyezése a vezető diszkrecionális jogkörébe tartozik.

A peres felek között vita tárgyát képezte az, hogy az Alkotmány-tervezet az Avtv. 19/A. § (1) bekezdése körébe tartozó adatnak minősül-e vagy sem.

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (Jat.) 37. § (1) bekezdése alapján a törvénykezdeményezés jogát, módját és a törvényalkotás rendjét az Alkotmány és az Országgyűlés ügyrendje szabályozza.

Az Alkotmány 25. § (1) bekezdése értelmében törvényt a köztársasági elnök, a Kormány, minden országgyűlési bizottság és bármely országgyűlési képviselő kezdeményezhet.

A Jat. 23. §-a alapján a jogszabály tárgya szerint hatáskörrel rendelkező, illetőleg a kijelölt miniszter felelős a jogszabály előkészítéséért.

A jogszabály előkészítése a törvény indokolása szerint magában foglalja a szabályozandó társadalmi viszony vizsgálatát és elemzését, a szabályozás megalapozott szakmai koncepciójának kialakítását, a szabályozás várható kedvező és esetleg kedvezőtlen társadalmi hatásainak, valamint a végrehajtás feltételeinek felmérését, és ezek alapján a jogszabály tervezetének elkészítését.

Az igazságügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 157/1998. (IX. 30.) Kormányrendelet 3. § a) pontja kimondja, hogy a miniszter gondoskodik az Alkotmány megváltoztatására vonatkozó törvények előkészítéséről.

A Kormány ügyrendjéről szóló 1088/1994. (IX. 20.) Kormányhatározat 18. a) pontja alapján az előterjesztés tervezetének közigazgatási egyeztetésre bocsátásáról az előterjesztő javaslata alapján a Miniszterelnöki Hivatalban szervezett munkacsoport dönt. A 7. pontja értelmében a Kormányhoz benyújtott előterjesztés célja a testület döntésének kezdeményezése.

Végül a Jat. 39. §-a úgy rendelkezik, hogy a Kormány által kezdeményezett törvény javaslatát a Kormány nevében az általa kijelölt miniszter terjeszti az Országgyűlés elé.

Megállapítható, hogy a Jat. a jogszabályok megalkotása című fejezetben tárgyalja a jogalkotás menetét. Ebből az a következtetés vonható le, hogy a jogszabályalkotás egy egységes folyamatot képez, amelyben a döntést a Kormánynak az elkészült tervezet Országgyűlés elé terjesztése jelenti.

A döntés meghozatalára irányuló eljárás ebben az esetben a jogszabály-előkészítés, a tervezet pedig a döntés megalapozását szolgáló adat.

Az előkészítés folyamata azzal zárul le, hogy a miniszter a tervezetet közigazgatási egyeztetésre bocsátja és a javaslatot előterjeszti a Kormányhoz.

Utal arra a másodfokú bíróság, hogy a felperes maga is elfogadta azt, hogy a Kormány esetében a jogalkotási folyamatban döntésnek a tervezet Országgyűlés elé terjesztése tekinthető, és az Országgyűléshez történő előterjesztésig maga a miniszterelnök hivatkozhat az Avtv. 19/A. §-ára.

Mindezek alapján az állapítható meg, hogy a felperes által megismerni kívánt Alkotmánytervezet a döntéshozatali eljárás során készített adat, amely ebből a minőségéből eredően 10 évig nem nyilvános, kivéve ha az adatkezelő annak megismerését engedélyezi.

Jelen esetben azonban az alperes a megismerési kérelmet megtagadta, ezért a tervezet kiadására nem kötelezhető.

A felperes hivatkozására tekintettel a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy ha a jogalkotási folyamat nem minősíthető egységes folyamatnak, abban az esetben a Jat. idézett rendelkezéseiből következően a miniszter jogkörében a jogszabály-előkészítési folyamat akkor tekinthető lezártnak, amikor a miniszter döntést hoz arról, hogy a tervezetet a Kormány elé terjeszti és vitára, véleményezésre bocsátja.

Erre azonban a mai napig nem került sor, tehát a felperesi értelmezés szerinti folyamatban a törvény-előkészítését befejező döntés nem született meg, ezért a döntéshozatali eljárás során elkészített Alkotmánytervezet a miniszter erre irányuló hozzájárulásának hiányában még nem ismerhető meg.

Ezen túlmenően a másodfokú bíróság figyelembe vette az Avtv. 19/A. § (3) bekezdésében foglaltakat is, amely szerint jogszabály egyes adatok megismerhetőségének korlátozására az (1) bekezdésben meghatározottnál rövidebb időtartamot állapíthat meg.

Ebből a szempontból irányadónak tekinthető Jat. a 27. §-ban mondja ki azt, hogy a Kormány elé terjesztendő jogszabálytervezetről véleményt nyilvánítanak a miniszterek valamint az érdekelt társadalmi szervezetek és érdekképviselői szervek.

Az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvény 9. § (1) bekezdésének a) pontja pedig akként rendelkezik, hogy közzé kell tenni a jogszabályt előkészítő minisztérium vagy országos hatáskörű szerv honlapján az egyeztetés állapotának megjelölésével a jogalkotásról szóló törvény, valamint a Kormány ügyrendje alapján véleményezésre bocsátott jogszabályalkotásra irányuló koncepciókat, jogszabálytervezeteket.

A Jat. 38. § (3) bekezdése értelmében a törvényjavaslat tervezetének a véleményezésre bocsátásáról és – az országgyűlés döntése alapján – a társadalmi vita megszervezéséről a Kormány gondoskodik.

A rendelkezésekből megállapítható, hogy azok nem határoznak meg az adatok megismerhetőségének korlátozására rövidebb időtartamot, és mivel a perbeli tervezet közigazgatási egyeztetésre és vitára bocsátására még nem került sor, az Avtv. 19/A. § (3) bekezdése szerinti megismerésre nincs jogszabályi alap.

Az alperesnek tehát jogszabály biztosít lehetőséget arra, hogy a döntéshozatali eljárás alatt keletkezett adat – így az Alkotmány-tervezet – megismerése körében diszkrecionális jogkörében eljárva dönthessen arról, hogy a megismerést lehetővé teszi, vagy sem. Az alperes ezzel a jogával élt, amikor a felperes kérelmét elutasította. Döntésével szembeni felperesi kérelem teljesítésére a hatályos szabályok jogi alapot nem adnak.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdésének megfelelően megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét, és a felperes keresetét elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési eljárásban felmerült fellebbezési költségről a Pp. 78. § (1) bekezdése, az 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdésének o) pontja valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a szerint határozott.

Budapest, 2007. január 11.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s. k.
a tanács elnöke

Böszörményiné dr. Kovács Katalin s. k.
előadó bíró

Dr. Győriné dr. Maurer Amália s. k.
bíró

A kiadmány hitelesít:
tisztviselő

